



# Château Clarke

Baron  
Edmond de Rothschild  
Listrac - Médoc



## Een rijke bankiers historie

De naam Rothschild duikt voor het eerst op eind 17e eeuw wanneer de zoon van Kalmon Herz de naam *Moses Rothschild* krijgt.

Kalmon, woonachtig in de getto van Frankfurt, geeft zijn zoon deze familienaam naar aanleiding van het rode schild dat op de buitenmuur van het huis hangt. De aanleiding tot internationale bekendheid van de "dynasty" Rothschild begint echter bij de kleinzoon van Moses, **Mayer Amschel Rothschild**. Geboren in 1743 in de getto, de zg. "Judengasse", van Frankfurt legt hij, door de handel in munten en biljetten, de basis voor de bankactiviteiten van de opvolgende generaties.

Door het uitzenden van elk van zijn **vijf zonen** naar Europese steden in Italië, Engeland, Oostenrijk en Frankrijk, breidt het Rothschild imperium snel uit. Belangrijke strategie was onderling de volledige controle te houden over de bedrijven die in handen waren van de familie waarbij ook gearrangeerde huwelijken met nauwe (joodse) verwanten tot in de puntjes geregeld werden. Deze bindende partnerships waarbij een ieder belang heeft in andermans investering, zijn nog steeds tot op de dag van vandaag de kracht van het immense Rothschild imperium.



Deze kracht is tevens terug te vinden in het wapen van de Rothschild's. Het bevat een dichtgeknepen vuist met vijf pijlen die de vijf zonen van Mayer Amschel symboliseren. Het motto in het schild is: Concordia (harmonie), Integritas (integriteit) Industria (industriële).

De van origine Duitse familie naam betekend rood schild. Halverwege de 19<sup>e</sup> staat de familie Rothschild te boek als de meeste succesvolle bankier in de wereld.



De jongste zoon van Mayer Amschel, James Mayer Rothschild (1792-1868) vestigt zich in Parijs in het bankwezen. In 1868 besluit hij, drie maanden voor zijn dood, **Château Lafite**, Premier Grand Cru Classé in Pauillac, over te nemen. Dit is de **eerste stap** van Rothschild-familie **in de wijnbouw**.

In de loop der tijd krijgen de Rothschilds naast het bankwezen ook veel invloed in de textiel, edelmetaal(mijnen), import van allerlei goederen uit het Verre-Oosten en zijn ze betrokken bij de bouw van spoorwegen, het Suezkanaal en de staat Israel waar de zoon van James Mayer, Edmond Benjamin de Rothschild (1845-1934) beschermheer was van de eerste nederzettingen in Palestina. Na de 2<sup>e</sup> wereldoorlog gaan de Rothschilds door met investeren in wijngoederen.

Het leid ons naar **achterkleinzoon Baron Edmond (Adolphe) de Rothschild**, geboren in 1926 in Parijs. Zijn vader Maurice was erg impopulair binnen de Rothschild familie waardoor zij al gauw in een isolement raakte. Zijn ouders scheiden als hij nog een baby is en in 1940 vluchten moeder en zoon naar Zwitserland waar Edmond zijn jeugd verder doorbrengt. Vader Maurice, voor de oorlog in de politiek, weigert als Senator te tekenen voor de pro-nazi Vichy regering en wordt verbannen. Na de oorlog keert hij naar Zwitserland als hij inmiddels een grote nalatenschap heeft geërfd. Door de dood van zijn vader raakt Edmond verder in zijn isolement en besluit terug te gaan naar Parijs. Omdat een deel van Edmond's zakelijke roots in Zwitserland liggen blijft hij de relatief onbekendste onder de Rothschild bankiers, ook vanwege de omstandigheden in zijn jeugd was hij onafhankelijker dan zijn neven en nichten. In 1953 sticht hij de LCF de Rothschild Group, gevestigd in Geneve en gespecialiseerd in vermogensbeheer die tevens betrekking hebben op de **wijnwereld** (met landgoederen in Bordeaux, Zuid-Afrika en Argentinië). Zijn interesse in wijn was er al, vanwege het bezit van aandelen in Lafite Rothschild, maar dat wordt pas echt versterkt als hij in 1973 Clarke aankoopt.



# Château Clarke

Baron  
Edmond de Rothschild  
Listrac - Médoc

In 1973 besluit Edmond de Rothschild, destijds al miljardair en een van de rijkste onder de Rothschild's, het totaal vervallen **Château Clarke**, waar **niemand een centime voor zou geven**, aan te kopen. Zijn vrouw, Barones Nadine de Rothschild verklaarde later: "mijn man had ook de mogelijkheid Château Margaux (Premier Grand Cru Classé) te kopen maar zag er vanaf omdat zijn familie al genoeg Premier Crus (2 van de 5) in handen had en hij de band met neven en nichten niet wilde verstoren". Nee, hij beleefde het meeste plezier om iets uit niets op te bouwen, de reputatie van Clarke uit de 18<sup>e</sup> eeuw weer in ere te herstellen en hoge kwaliteit beschikbaar te maken voor een zo breed mogelijk publiek.

## Ierse naam

De oorsprong van het domein dateert uit de 12<sup>e</sup> eeuw, toen monniken van de kloosterorde der Cisterciënzers van de Abdij Vertheuil de eerste wijnstokken aanplante.

Zij noemden het "Les Granges" (nu de tweede wijn van Clarke). Veel later, in 1771, werd het Château dat tussen 1760 en 1770 gebouwd werd door mr. Penne, gekocht door de **Ierse familie Clarke**. Op het moment dat Edmond het in 1973 overnam was het, zoals meerdere Domaines in het begin van de jaren 70, in **totaal vervallen staat**.

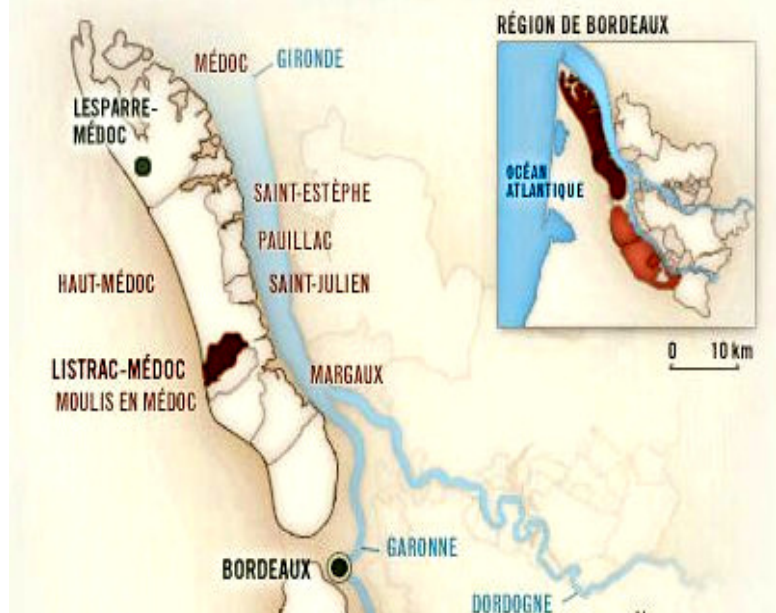
Vooraf in de eerste 5 jaar na de aankoop zijn er **enorme investering** gedaan. De gehele wijngaard, 54 hectare, werd volgens de wens van de Baron tussen 1974-1978 volledig opnieuw beplant. Gebouwen en kelders werden in originele staat hersteld, uitgebreid en voorzien van de modernste nieuwe technieken waar op de dag vandaag nog steeds aan vernieuwd wordt. Dat geldt niet voor het Château zelf dat al in de jaren 50 was gesloopt. Toen in 1978 de eerste oogst gebotteld werd was het resultaat van alle inspanningen goed te noemen maar logisch absoluut nog niet van het **hoge niveau waar Clarke tegenwoordig toe in staat is**.



## Listrac - Médoc

Ontving in 1957 zijn herkomstbenaming (AOC) en heeft 29 Crus Bourgeois (supérieurs) die op een 700 ha. groot plateau liggen waarmee het hoogste punt, "het dak van de Médoc" bereikt wordt. Het ligt samen

aaneengesloten met de AOC Moulis, meer landinwaarts en verder verwijderd van de linkeroever van de Gironde. Dit is mede de oorzaak dat de terroir in Listrac duidelijk anders is dan de kiezelhoudende "Graves" van Margaux en de andere 3 Crus die dichterbij de oever van de rivier liggen. Listrac heeft gemiddeld veel meer klei-kalksteen en de wijngaarden worden in het westen beschermd door grote stukken bos waardoor de rijping langzaam verloopt. Listrac behoort tot minder bekende Crus van de Médoc. Een imago probleem dat mede veroorzaakt werd door het feit dat de coöperatie, die goed is voor een kwart van de totale productie vooral in de jaren 70 en 80 een gemiddelde kwaliteit Listrac op de markt bracht.





# Château Clarke

Baron  
Edmond de Rothschild  
Lustrac – Médoc



De nog originele en huidige oppervlakte van de wijngaard van Clarke omvat 54 ha. De klei- en kalkrijke bodem die voor een goede natuurlijke afwatering zorgt, is beplant met 48% Cabernet sauvignon, 42% Merlot, 8% Cabernet Franc en 2% Petit Verdot. Door de relatief hoge ligging en een microklimaat met vaak een verfrissende wind, rijpen de druiven hier langzaam en evenwichtig. Dat is vooral belangrijk voor de vroeg rijpende Merlot, die men minder aan de linkeroever en meer aan rechteroever van de Gironde tegenkomt en die juist op Clarke van een uitzonderlijk hoge kwaliteit is.

## Château Clarke

Afhankelijk van het oogstjaar wordt de **rode** Clarke samengesteld uit **60% Merlot en 40% Cabernet Sauvignon**. Alle druiven worden met de hand geselecteerd op optimale rijpheid. De vergisting wordt gedaan op zowel RVS tanks als op de grote houten gistkuipen die sinds 2001 zijn geïnstalleerd. Na de gisting gaat de wijn voor 14-18 maanden op barrique. Er wordt op Clarke met vrij veel nieuw (en duur!) eikenhouten gewerkt. In de beste oogstjaren verblijft de wijn tot wel 60-90% op nieuwe fusten, hetgeen voor een Lustrac een hoog percentage te noemen valt. Mede daardoor is Clarke vaak een wat **gepolijste wijn**, zeker niet overladen met hout maar eerder een wijn met finesse door de aanwezige fijne vanille. De tannines zijn vooral in de topjaren voldoende soepel en het hoge (Merlot) fruitgehalte maken het mogelijk om de wijn ook in haar jonge jaren (3-4 jaar na de oogst) te kunnen drinken. Complexer wordt Clarke vanzelfsprekend op leeftijd. De wijnen kunnen verrassend goed ouderen (tot 12-18 jaar na oogst).



Clarke behoort ongetwijfeld tot de beste Lustrac's en is een diepkleurige, extractrijke wijn, met in de neus vaak tonen van kersen en pruimen met een hint van mokka, chocolade, rook en kruiden. De smaak is intens met veel (zwart) fruit, volle body met rijpe tannine in de lange fris smakende finale. Jong gedronken wordt karaferen aanbevolen. Clarke laat zich o.a. goed serveren bij lamsvlees, tournedos met morilles of een mooie Brie.



*De in 1997 overleden Baron Edmond werd opgevolgd door zijn zoon Benjamin die de traditie en passie voor topkwaliteit verder voortzet. Inmiddels behoren tot de wijngroep (Compagnie Vinicole) van Edmond et Benjamin de Rothschild meerdere domaine; des Laurets (Saint-Emilion), Malmaison (Moulis), Peyre-Lebade (Lustrac) en men heeft belangen in Chili.*